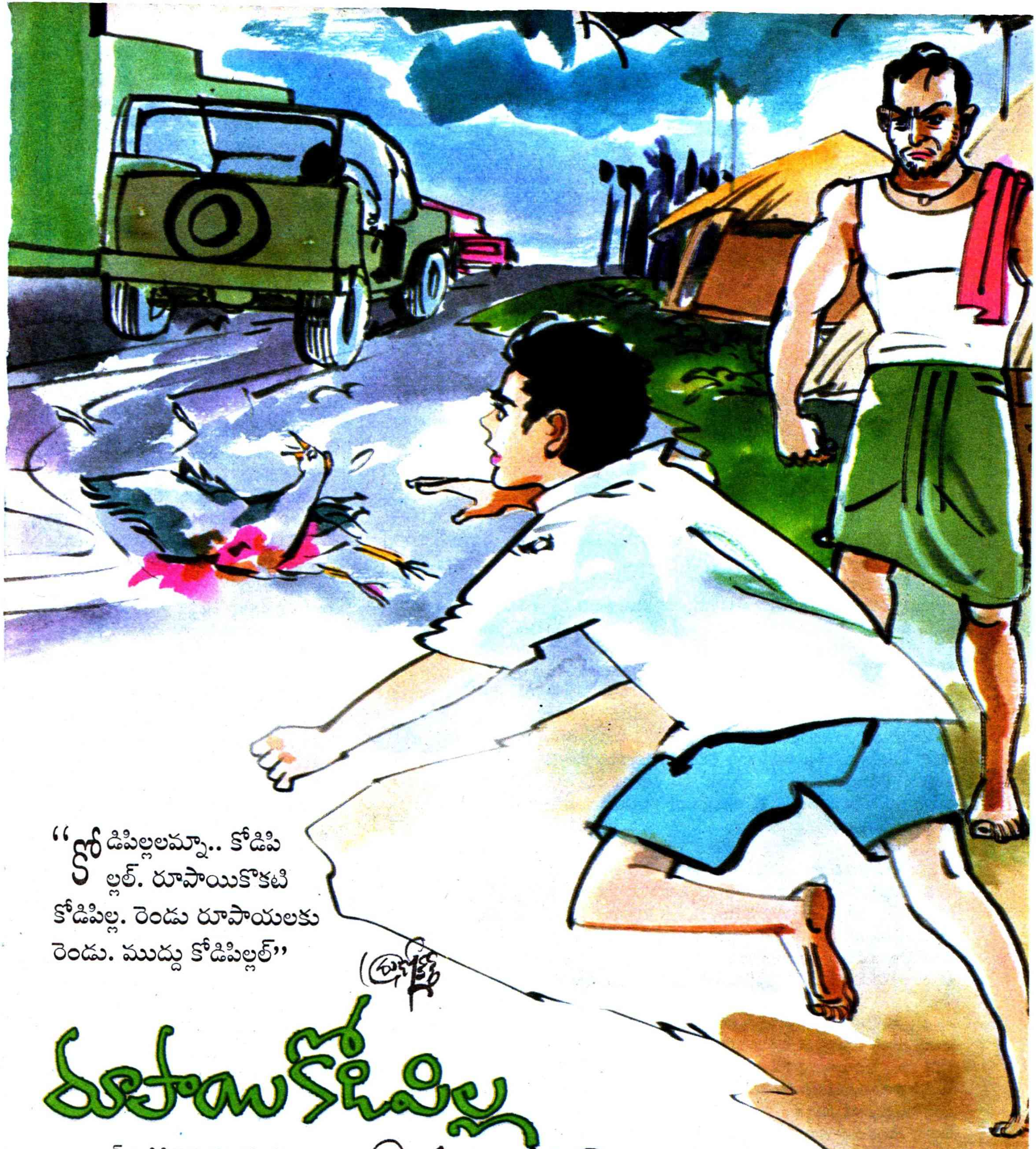

"కోడిపిల్లలమ్మా.. కోడిపిల్లల్. రూపాయికొకటి కోడిపిల్ల. రెండు రూపాయలకు రెండు. ముద్దు కోడిపిల్లల్"

రూపాయి కోడిపిల్ల

వేంపల్లె షరీఫ్

అంజద్ గాడికి వళ్లు పులకరించింది. కళ్ళు మిలమిలా కోడిపిల్లలై మెరిసాయి. మాదిగోళ్ల పిల్లోడు గంగన్నతో చెట్టాపట్టాలేసుకుని ఆడుకునేటోడు ఒక్కసారిగా "ఆటలేదు. పాట లేదు. ఉండు కోడిపిల్లలొచ్చినాయ్" అంటా కోడిపిల్లలాయప్ప వెనకాలకు పరిగెత్తాడు. వాటితోపాటు గంగన్న.

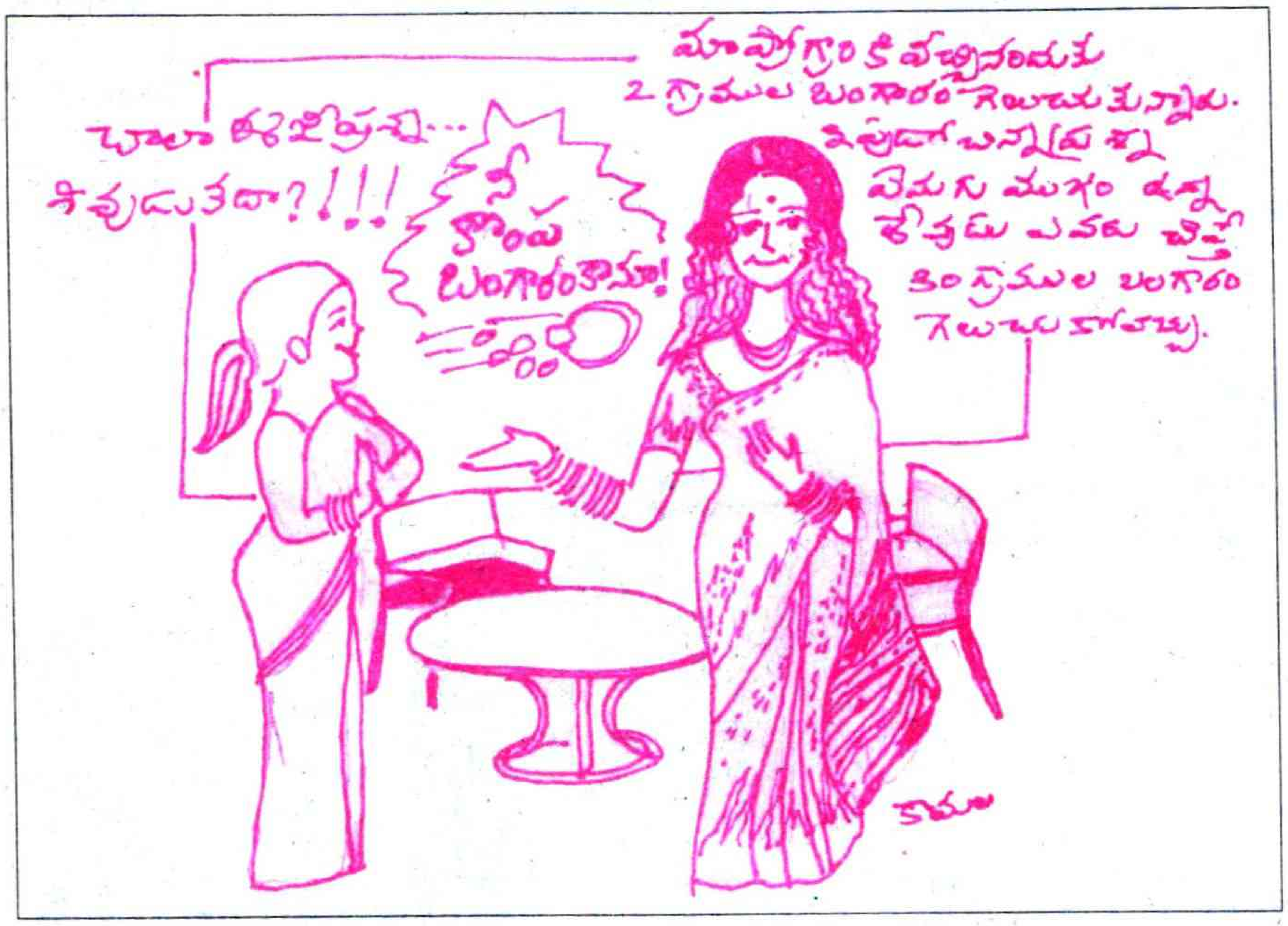

వాళ్లకు కోడిపిల్లల్ని చూడాలనుంది. ఒక్కసారి కోడిపిల్లలాయప్ప గంపదించి కోడిపిల్లల్ని చూపిస్తే నేమి.. అనుకున్నారు మనసులో.

గంపలోంచి కుచుక్.. కుచుక్ మంటా కోడిపిల్లల అరుపులు సన్నగా వినపడుతున్నాయి. ఒక్కొక్కటే ఒక్కో కోడిగుడ్డులోంచి వచ్చినాయి. ఇప్పుడు అన్ని పిల్లలు కలిపి ఒకే గంపగుడ్డులో ఉన్నాయి.

''ఓప్పో.. ఇట్రా'' ఎవరో కోడిపిల్లలాయప్పను పిల్చినారు. ఆయప్ప పిల్చిన వైపు చూసినాడు.

వొడ్డోలాయప్ప వెంకటరవణ. ఆయనిల్లు పై వీధిలో. అంజద్, గంగన్నకు అతను బాగా తెలుసు. ఆయప్ప కోడిపిల్లలాయప్పను పిలుస్తానే వీరి మనసు ఆనందమైంది. ఆయప్ప ఇప్పుడు అరుగు మీద గంపదించుతాడు. బుజ్జిముండలు.. ముద్దు ముద్దొచ్చే కోడిపిల్లల్ని చూపిస్తాడు. వీరు ఆలోచించుకునేలోపలే గంపదించాడు కోడిపిల్లలాయప్ప.

విశాలమైన గంప అది. పాములోని బుట్టలా గుంది. గంప తెరిచాడు. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు ఒక్కసారిగా మెరిసినట్లయింది. వెలుగు మీదపడేసరికి మోయలేక కోడిపిల్లలు మూలిగాయి. భయం భయంగా కిచుక్.. కిచుక్ మని మరింతగా అరిచాయి.

ఎన్ని కోడిపిల్లలో.. గంపనిండాకు కోడిపిల్లలు. ఎరుపు, పచ్చ, పసుపు, నలుపు, కుంకుమ రంగు కోడిపిల్లలు.. అబ్బబ్బా.. చెప్పనలవి కాదు. అన్నీ ఒకటొకటి పొడుచుకుంటా గంపలో ఇరుక్కుని– ఒకదానిమీద ఒకటి ఎక్కుతూ, తోసుకుంటా పడుకుంటా, లేసుకుంటా ఉన్నాయి. వాటి కళ్లు సన్నని గోళాల్లా మెరుస్తున్నాయి. అంజద్ రెండు చేతులూ బుగ్గలకు ఆనించుకుని చూస్తుండిపోయాడు.

అతనికి కోడిపిల్లల మీద మనసు పడింది. ఆ వొడ్డోల్లాయప్ప బొమ్మల్లాంటి రెండుకోడిపిల్లల్ని రెండు రూపాయి బిళ్లలిచ్చి కొనుక్కోని ఆనందంగా ఇంటికెళ్తున్నాడు. అదే వొడ్డోల్లాయప్పతో సాయం పట్టించుకోని గంప నెత్తిన పెట్టుకున్న కోడిపిల్లలాయప్ప ఎల్లబారి పోతున్నాడు.

''కోడిపిల్లలో.. కోడిపిల్లలమ్మా.. కోడిపిల్ల్.. రూపాయికొక్కటి'' అరుచుకుంటా వెళ్తున్నాడు.

అంజద్‌కు ఎవరో అప్పుడు దూరమవుతున్నట్టు అనిపించింది. గంగన్న వాడి బాధ పట్టించుకోకుండా '' ఆడుకుందాం రా'' అన్నాడు.

అంజద్ ''ఛా! తెరికీ.. క్యాక్..'' అంటా కక్కరించుకున్నాడు.

గంగన్న తన గుడిసెకల్ల దోవపట్టి ఎలబారిపోయినాడు. నిజానికి గంగన్న కూడా కోడిపిల్లల మీద మనసుంది. కానీ డబ్బులెక్కడ్నుంచి వస్తాయి. అంజద్‌లా మనసు పాడు చేసుకోకుండా కుదుట పర్చుకుని వెళ్లిపోయినాడు. తెలివైనోడు కాబట్టే.

కోరిక కష్టాలను కొనితెస్తుంది. ప్రేమ విషాదాన్ని మిగిలిస్తుంది. అంజద్ చిట్టి బుర్రకు ఇలాంటి పెద్ద పెద్ద అంశాలు అర్థం కాలేదు. కోడిపిల్లలాయప్ప దూరమయ్యే కొద్దీ అంజద్‌కు కోడిపిల్లలే కళ్లలో మెదుల్తాండయి. కోడిపిల్లలాయప్ప అరుపులే చెవుల్లో మెదుల్తాండయి.

అంజద్‌కు కోడిపిల్లలంటే చాలా ఇష్టం. అంతకు ముందు సమచ్చరం కూడా రెండు కోడిపిల్లల్ని కొన్నాడు. అరచి, గీపెట్టి పోరు చేసి మరీ వాళ్లమ్మతో రెండు అన్నదమ్ముల్లాంటి కోడిపిల్లల్ని, అక్కా చెల్లెల్లాంటి కోడిపిల్లల్ని, కవల పిల్లల్లాంటి కోడిపిల్లల్ని కొనిపించుకున్నాడు.

అపురూపంగా పెంచుకున్నాడు. చివరికి ఏమైంది? ఒకదాన్ని గద్ద తన్నుకుపోయింది. ఇంకొకటి ఆ దిగుల్తో సచ్చిపోయింది. అదంతా మర్చిపోయిన అంజద్‌కు మళ్లీ కోడిపిల్లమీద మనసైంది. ఏమైనా కానీ ఇంటికి పరిగెత్తాడు అంజద్.

''మా...కోడి పిల్లలమ్మా.. ముద్దు ముద్దు కోడిపిల్లలు. రంగు రంగుల కోడిపిల్లలమ్మా. సీతాకోక చిలుకల్లాంటి కోడిపిల్లలమ్మా'' అన్నాడు వంటింట్లో వాళ్లమ్మతో ఊపిరి పీల్చుకోకుండా టకటకా.

''ఏం కోడిపిల్లల్రా.. అయి బతుకుతాయా.. పాడా.. మిసన్‌తో పొదిగితే పుట్టినేటివి. లెక్క దుబారా.. ఊరుకో...'' అనబోయింది తల్లి మాహబ్బీ. కానీ ఆమెక్కూడా మనసైంది.

''రూపాయికొక్కటంటే చాలా అగ్గవకదా. కోడిపిల్లలు. పైగా పిల్లగాని కోరిక తీర్చినట్టయితాది. తీసుకునే రెండు పిల్లల్లో ఒకటి బతికి బట్ట కట్టినా బాగానే గిట్టుబాటైతాది..'' అని ఆలోచించిందామె.

''మాటరా.. కోడిపిల్లలాయప్ప. ఎల్లి పిల్సుపో. తీయిస్తాను'' అని పురమాయించింది.

అంతే పిట్టలా రెక్కలు కట్టుకుని మళ్లీ వీధిలో కొచ్చి వాలాడు అంజాద్.

''ఓన్నా.. ఓన్నా..'' అంటా కోడిపిల్లలాయప్ప ఎంట పడినాడు. శానాదూరం పొయినాక గానీ కోడిపిల్లలాయప్ప ఎనక్కి తిరిగి చూడ్లా. యాడ ఆయప్ప వినిపించుకోకుండా పోతాడో అని శానా భయపడి పోయినాడు అంజద్. చివరికి ఆయప్ప నిలబడి వెనక్కి తిరిగి చూసేసరికి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

''ఏంబీ!'' అన్నాడు కోడిపిల్లలాయప్ప నిలబడి.

''మా అమ్మ పిలుచ్చాంది. మాకు రెండు కోడి పిల్లలు గావాలరా'' అంటా వెనక్కి మళ్లినాడు అంజద్ కళ్లు చక్రాల్లా తిప్పి.

ఆయప్ప రాకుండా ''శానా దూరమా?'' అని అనుమానపడ్తా అడిగినాడు.

దూరమంటే యాడ రాకుండా వెళ్లిపోతాడో అని ''ఈణ్నే.. ఈణ్నే'' అంటా ఇంటికి పిల్చుకుని వచ్చినాడు అంజద్.

అడవులకెళ్లి పులులను వెంటేసుకుని వచ్చినట్టు ముఖం పెట్టినాడు వాళ్లమ్మ ముందు.

''ఈణ్నే.. ఈణ్నే.. అంటా ఇంతదూరం తీసుకొచ్చినావే. వార్నీ పాసుగాల. ఎన్ని తెల్వితేటలున్నాయి ఈ వగసులోనే నీకు' అంటా నిష్ఠూరకపోయినాడు కోడిపిల్లలాయప్ప.

అంతలోనే మాహబ్బీని చూసి ''అసాధ్యుడు గదమ్మా నీ పిల్లోడు'' అంటా గంప దింపినాడు.

ఉన్నవాటిల్లోనే రెండు పెద్ద పిల్లల్ని, హుషారైన పిల్లల్ని చూసి కొనుక్కుంది మాహబ్బీ.

ఒకటి ఎరుపు, రెండోది పసుపు పచ్చ. రెండింటినీ రెండు చేతల్లోకి తీసుకుని ముద్దెట్టుకున్నాడు అంజద్. ఇంగ అక్కడ ఒక్క నిమిషం కూడా నిలబడ్లా. ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు. ఇంట్లో వాటిని వదిలి తలుపువేసి ఆడుకోవడం మొదలుపెట్టినాడు.

అవి అప్పుడే కాళ్లొచ్చినట్టు గునగునా పరిగెత్తాయి. లేడిపిల్లల్లా అటూ ఇటూ ఇటూ అటూ పరిగెత్తి అంజద్‌తో చెడుగుడు ఆడుకున్నాయి. ఇసుమంత రెట్టవేసి ముద్దుగా వళ్లు విరుచుకున్నాయి.

బయటున్న మాహబ్బీ కొంగువిప్పి రెండు రూపాయల నోటు కోడిపిల్లలాయప్పచేతిలో పెట్టింది. ఆయప్ప కళ్లకద్దుకుని జేబులో వేసుకున్నాడు.

''రొంత గంప పట్టుమ్మా'' అంటా వంగబోయినట్టుగా అన్నాడు. మాహబ్బీ గంప ఎత్తింది.

ఆయప్ప వెళ్లిపోయినాడు.

ఆపొద్దుట్నుంచి అంజద్‌కు పగలూ రాత్రీ ఆ కోడిపిల్లలే. కూచున్నా, నిల్చున్నా తన చేతుల్లో, కౌగిట్లో వాటిని ఉంచుకుని తిరుగుతున్నాడు.

''గొంతు పట్టుకోవద్దు అవి సచ్చిపోతాయి. మెల్లగా పట్టుకో. కాళ్లు విరిగిపోతాయి'' అని మాహుబ్బి హెచ్చరిస్తోంది అప్పుడప్పుడు.

''ఎప్పుడూ ఆడుకోవడమేనా? కొన్ని గింజలు వేస్తావా'' అని దెప్పి పొడుస్తోంది.

దగ్గరుండి వాటిముందు బియ్యపు నూకలు చల్లి అవి తినకపోతే పట్టుకుని నోరు తెరిచి దూర్చి, ముక్కులో కొన్ని, నోట్లో కొన్ని నీళ్లు పోసి ఊపిరాడకుండా చేసేవాడు. వాటి గొంతు కింద పొట్టనిండిందో లేదో అని పదే పదే తడిమి చూసేటోడు.

కోడిపిల్లలు రోజు రోజుకూ పెద్దవవుతున్నాయి. ఆటి తోక ఎనకాలే అంజద్ కాలం పరిగెడతాంది.

ఒకరోజు స్కూలు నుంచి ఇంటికొచ్చినాడు అంజద్. ''బ్బ..బ్బ..బ్బా..'' అంటా నూకలు చల్లి కోడిపిల్లల్ని పిల్చినాడు.

ఒక కోడిపిల్ల ఎరుపురంగుది కంపచెట్ల మధ్యలోంచి బయటికొచ్చింది. దాని జతలో కోడిపిల్ల ఏమైందో దానికి పట్టలా. ఆబగా అంజద్ చల్లుతాండే నూకల్ని తింటాది. ఇంకో కోడిపిల్ల కోసం చూసిన అంజద్‌కు నిరాశే ఎదురైంది. చాలాసేపు పిల్చినాడు.

''బ్బ..బ్బ..బ్బా..'' అని అరిచి అలసి విసిగిపోయినాడు.

అంజద్ గుండెలు నీళ్లయినాయి. అటూ ఇటూ చూసి నూకలు చల్లడం ఆపి ఇంట్లోకి పరిగెత్తినాడు.

''మా... ఇంకో కోడిపిల్ల కనబడ్లా.. మ్మా..'' అన్నాడు వాళ్లమ్మతో.

వాళ్లమ్మ నమ్మలా. '' ఆగిత్యం నాబట్టా..'' అని వొదురుతానే బయటికొచ్చింది. నిజమే ఇంకో కోడిపిల్ల కనపడ్లా. పసుపు పచ్చ కోడిపిల్ల- కంపచెట్లన్నీ వెతికింది మాహుబ్బి.

''ఇందాకనే ఉండాల్రా'' రెండు కోడిపిల్లలు. నేను చూసినా'' అంటా.. ఎందాకా చూసినా పసుపు పచ్చ కోడిపిల్ల జాడలేదు. ''యాడ సచ్చిపోయిందో.. ఏ గద్ద ఎత్తుకుపోయిందో.. ఎవరు కండ్లల్లో నిప్పులు పోసుకున్నారో..'' అని యాష్టపడతా చిన్నపిల్లోడు తప్పిపోయినోని మాదిరి ఆ వీధిలో ఇల్లిల్లూ తిరుగుతూ అడిగింది. చివరికి ఇక లాభం లేదనుకుని సల్లబడిపోయింది.

తనను బడికి పంపించి గంప కింద ఉండే పిల్లల్ని గంపకింద ఉన్నిచ్చకుండా గాలికి వదిలి కంపచెట్లలోకి తోలేసిన వాళ్లమ్మ మీద అంజద్‌కు కోపమొచ్చింది.

వాళ్లమ్మను నోటికొచ్చినట్టు తిట్టుకుంటూ ఊరుకుండిపోయినాడు.

ఒంటరిగా మిగిలిన ఆ ఎరుపు రంగు కోడిపిల్లని దగ్గరకు తీసుకుని తల నిమిరినాడు. గుండెలకు హత్తుకున్నాడు. ఈ కోడిపిల్ల కూడా దిగుల్తో యాడ సచ్చిపోతుందో అని బయపడినాడు.

కానీ అలా జరగలా. అది దాని ఆయుష్షు కూడా పోసుకుని పులిపిల్ల మాదిరి తిరగడం మొదలుపెట్టింది. ఆ కోడిపిల్లలోనే పసుపురంగు కోడిపిల్లను కూడా చూసుకుంటూ ఉన్నాడు అంజద్.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. పులిపిల్ల పెరిగి పెద్దదవుతోంది. పెద్దయ్యేకొద్దీ దాని ఈకల రంగు వెలిసిపోయింది. పచ్చరంగు పోయి దాని అసలు రంగులోకి వచ్చేసింది. ఇప్పుడు ఆ కోడిపిల్ల కొంగ మాదిరి తెల్లగా వుంది. ఆడపిల్ల పెద్దమనిషైనట్టు చూస్తుండగానే ఆ కోడిపిల్ల అరకేజీ కోడై కూచుంది.

ఆ అరకేజి కోడిమీద అంజద్ వాళ్ల నాయనకు కన్నుపడింది.

''కోచ్చారా..కోడిని'' అన్నాడు ఒకరోజు.

''అమ్మో.. ఇంగేమైనా ఉందా..'' పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్లి కోడిని అదుముకున్నాడు అంజద్.

''తన పానం పోయినా కోడిని కోయనివ్వను'' అన్నాడు.

కాసేపు అంజద్ మనసు కరిగించడానికి ప్రయత్నించినాడు వాళ్లనాయన. వినకపోయేసరికి చివరికి ''వాని మాట కాదనడం ఎందుకులే'' అనుకుని రాజీపడి ఓ పూట ఓ అరకేజీ మాంసం తెచ్చుకుని వండించుకుని తిని, నీసు తినాలనే కోరికను చల్లార్చుకున్నాడు ఆయప్ప.

ఆ కోడి, అంజద్ కాలం ఇట్టా నడుస్తుంటే ఓ రోజు ఓ చెడ్డ గడియ వచ్చిపడింది.

ఈ మధ్యే వేసిన నల్లటి రోడ్డుపక్కన జెండా మాను కింద ఆడుకుంటున్నాడు అంజద్. ఎండ నడినెత్తిమీదికెక్కి తైతక్కలాడ్తాంది. మధ్యాహ్నం, నమాజు టైం కూడా అయిపోయింది.

ఉన్నట్టుండి రోడ్డుమీద కీసురుమంటా ఓ జీపు అరిచింది. వాహనాల అరుపులు చాలా భయంకరంగా ఉంటాయి. అవి అలా అరవకుండానే ఉండాలి. అరిచాయా.. ఎవరిశాల్తో లేచినట్టే. నిజమే అలాగే జరిగింది. అంజద్ కోడి, ముద్దుల కోడి, కొంగలాంటి తలపైన కోడి జీపు టైరుకిందపడి టపటప, పటపటా రెక్కలు, రెప్పలు కొట్టుకుంటోంది.

జోరుగా వస్తున్న జీపుకు అడ్డంగా పోయిందట. మధ్యలోకి వెళ్లి ఎటు పరిగెత్తాలో తెలియక జీపుకిందికి ఉరికిందట. అంతే గుద్దేసిన జీపు తిరిగి చూడకుండా పరిగెత్తిపోయింది.

నెత్తురోడుతున్న కోడిని పరిగెత్తుకుంటా వచ్చి చేతల్లోకి తీసుకున్నాడు అంజద్. వాళ్ల నాయన కూడా గుడిసెలోంచి బయటికొచ్చినాడు. కోడి సచ్చిపోతాందే అన్న బాధలో ఉన్న అంజద్‌పై తిట్ల పురాణం ఎత్తుకున్నాడు. పరిగెత్తుకుంటా పోయి జుట్టుపట్టుకుని, వంగబెట్టి గబగబా నాలుగు గుద్దులు గుద్ది, ఎడమ కాలితో డొక్కలో తన్నబోయాడు.

''పిల్లగాన్ని సంపేచ్చావా ఏంది? ఆ కోడి గాచారం బాగలేక జీపుకింద పడితే వీడేం జేచ్చాడు'' అంటా అడ్డుకున్నారు అక్కడ గుమికూడినోల్లు.

''పరిగెత్తరా.. నాకొడకా పరిగెత్తు. నిలబడి అట్టా జూచ్చావేందిరా ముండమోపి నాకొడకా. పరిగెత్తు. బంగారట్టా కోడిని కోచ్చాచమంటే వినకపోతివి. ఇప్పుడు జూడు ఎవురికీ గాకుండా జేచ్చాండవు. పరిగెత్తు. కోడి సావకముందే మసీదులో హజ్రత్ ఉంటాడు కోసకరాపో'' అంటా ఒంటికాలి మీద లేచినాడు వాళ్లనాయన. గబగబా జేబులు వెతికి రూపాయి బిళ్ల తీసి అంజద్ చేతిలో పెట్టినాడు. అదెక్కడ కొనూపిరి వదిలేచ్చాదో అని అతనిలో ఆత్రం.

అంజద్‌కు దిక్కు తెలియలా. మసీదుకల్ల పరుగందుకున్నాడు. చేతిలో కోడి నెత్తురుగక్కుతాంది. అంజద్ కళ్లు కన్నీళ్లు కక్కుతున్నాయి.
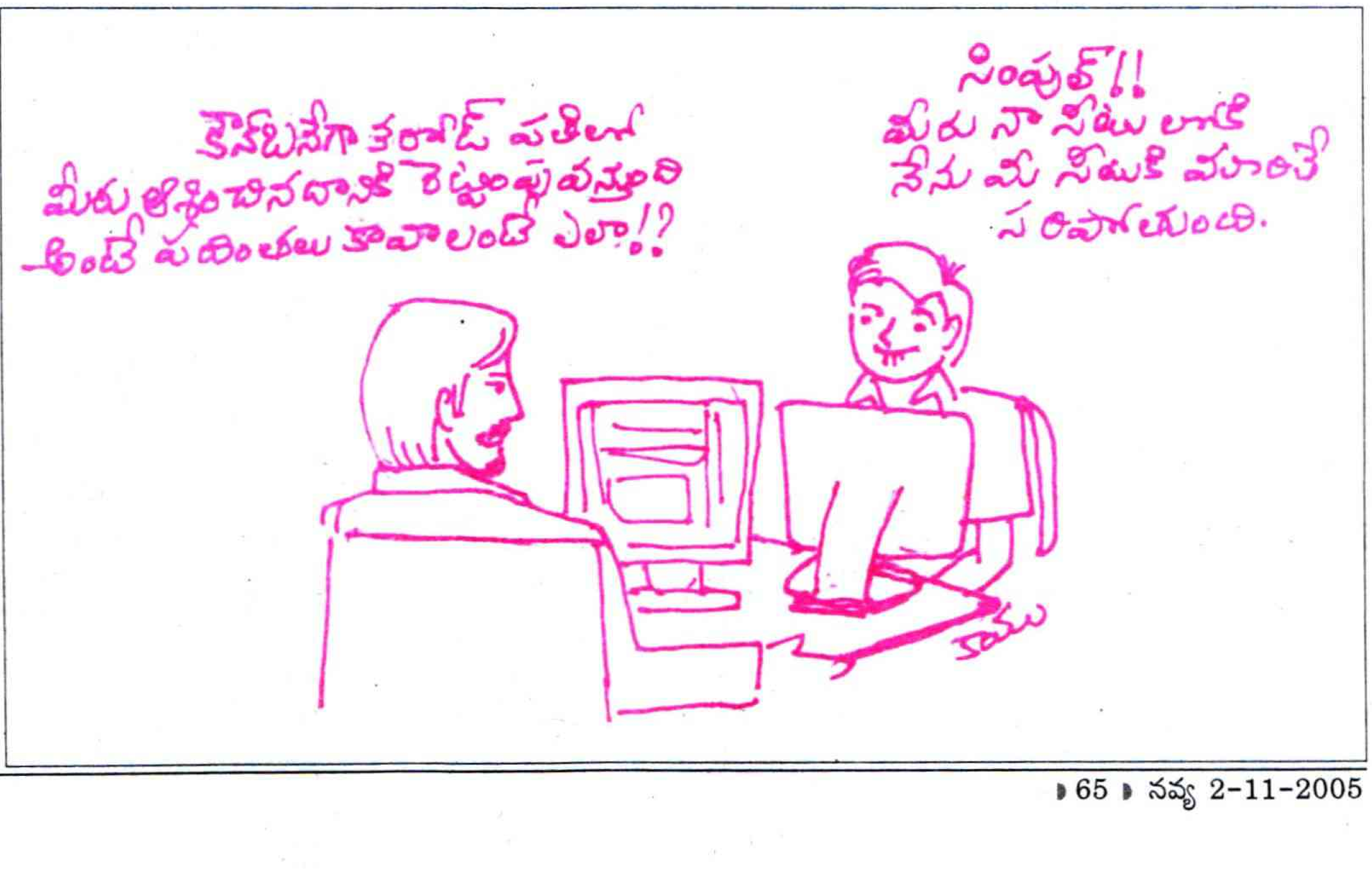
★